

Кольо.

Цѣлувамъ ржката ви (цѣлува я).

СЦЕНА ПЯТА.

ГРАБЧО, СЛАВЧО.

Славчо.

Искамъ ви прошка, тате, за безумната
ми сърдия.

Грабчо.

Нѣма нищо, то мина.

Славчо.

Увѣрявамъ ви, тате, чи азъ съмъ иного
раскаенъ. Съ каква добрина забравяте така
скоро погрѣшките ми !

Грабчо.

Лесно баштѣ забравяте погрѣшките на
дѣцата, когато тѣ дохождатъ въ себе си.

Славчо.

Какъ, тате ! да забравите тѣй отечески
весичките ми лударі ?

Грабчо.

Покорността и почитътъ, сынко, така
располагатъ баштѣ.

Славчо.

Обѣщавамъ ви ся, тате, чи памѧтта на
добринытѣ ии азъ ще я съхраня въ сърд-
цето си до гробътъ.